

Károly

1911. JANUÁR 1.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

L. ÉVF.

KÖZLÖNYE

1. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. * Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árárt járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

☞ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek. ☞

(Telefon: 37-22.)

Olvasóinkhoz.

Az *Erdészeti Lapok* a jelen számmal ötvenedik évfolyamukba lépnek. Ezt a nevezetes pillanatot úgy véltük legméltóbban megünnepelhetni, hogy az 50. évfolyamot bevezető füzet a szokottnál bővebb és az alkalomhoz mért, a múltba is visszatekintő, de egyuttal a jövő haladás irányát is jelző tartalommal jelenik meg, még pedig legnagyobbbész azok tollából, akik a laphoz régóta közel állottak, annak régi munkatársai.

Különösen szerencsésnek érezzük magunkat, hogy a cikkek élén ott láthatjuk a lapnak hosszú éveken át volt nagynevű szerkesztőjének, a magyar erdészet megalapítójának, *Bedő Albert dr.*-nak sorait, aki már 1864-ben mint szerkesztő-segéd működven az Erdészeti Lapoknál, őszinte örömünkre ma, a lap második huszonöt évének végén is szózatot intéz az olvasókhöz.

Fogadja megtisztelő készségéért, amelylyel erre vonatkozó kérésünknek eleget tett, őszinte köszönetünket, valamint fogadják mindnyájan hálánk kifejezését, akik e lap tartalmához hozzájárulni szivesek voltak.

A köteles hálának, az emberi szív eme egyik legnemesebb érzésének teszünk eleget, amidőn e jubiláris számot a lap alapítóinak, *Divald* Adolfnak és *Wagner* Károlynak és a lapnak három évtizeden át volt szerkesztőjének, *Bedő* Albertnek képével díszítjük.*) A mai nemzedék már kevéssé ismeri azokat a nehézségeket, amelyekkel az alapítóknak akkorában, a nemzeti elnyomatás és ebből folyó általános csüggedés szomorú korszakában meg kellett küzdeniök tervük keresztülvitelénél. Selmeczen 1861 október 25-ikéről kelt az első előfizetési felhívás, *Divald* Adolf erdőrendező és *Wagner* Károly erdészeti akadémiai segédtanár aláírásával, amely az alapítandó lap célját a következőkben jelölte meg:

1. A magyar erdészet megalkotására vezető eszközök minden oldalról való megvitatása:

2. a magyar erdészeti irodalom lépcsőnkénti életbeléptetése és ápolása;

3. a megalkotandó magyar erdészegylet utjának üdvös eszmecserék általi egyengetése;

4. az erdészet körébe vágó tudományos és hasznos tapasztalatok és az erdészeti magyar tanügyre vonatkozó értekezések közlése;

5. lehető gyarapítása azon állapot ösmeretének, melyben az erdei gazdaság összes ágai Magyarországon jelenleg léteznek s megismertetése azon akadályoknak, melyek azok kifejlésének útjában állanak.

Az uttörők önzetlensége vállalkozásuk tiszta jövedelmét egészben a magyar erdészeti irodalom céljaira szánta.

Bizony kevesen csoportosultak akkor az Erdészeti Lapok zászlója körül, a nemzetet 1862-ben elfogó újabb csüggedés közepette alig sikerült annyi előfizetőt gyűjteni, amennyi a lap fentartására elengedhetlenül szükséges volt, de nehéz volt az alig életrekelt, zsenge irodalmi szerv fentartása azon üldöztetés miatt is, amelyben alapítóinak része volt.

A lap kifejezett célját, a magyar erdészet megalapítását elleneséges szemmel kíséző akkori kormányzat *Divald* Adolfot még 1862-ben a stájerországi Eisenerzbe helyezi át, minek következ-

*) *Divald* és *Wagner* képei az 1860-as évekből, *Bedő* Albert képe 1878-ból való.

tében az állami szolgálatból kiválik és Eltz gróf vukovári uradal-
mában vállal erdőmesteri állást. *Wagner* Károly is, habár két évvel
később, Selmeczbányáról Nagybányára helyeztetett át, s ezzel
az Erdészeti Lapok szinte válságos helyzetbe jutnak.

Wagner Károly és *Divald* Adolf ekkor, már régebben folyó,
de többször megszakított tárgyalások után reáállanak az akkori
„Magyar Erdész-Egylet“ ismételt felszólítására, hogy az Erdészeti
Lapok az egylet közlönye legyen, kikötötték azonban maguknak,
hogy a lap irányára nézve teljesen szabadon rendelkeznek.

1866-ban lapjuk, az olvasóközönség körének tágítása céljából,
Erdészeti és Gazdászati Lapok czímen jelent meg és szerkesztését,
Wagner akkor Keszthelyen, *Divald* pedig Vukováron lévén, kény-
telenek egy évre *Sporzon* Pálra, a budai műegyetemen a mezei
és erdei gazdaság tanárára bízni.

S mindezen nehézségek daczára *Wagner* Károly és *Divald* Adolf
nagy áldozatok árán bár, mégis fentartották és teljes odaadással
gondozták az Erdészeti Lapokat, bizván ügyük győzelmében és
le-leküzdve a gyakran nagyon is megokolt csüggedést.

Kitartásuk céljt ért, amidőn 1867-ben a magyar alkotmány
ujraéledésével és az Országos Erdészeti Egyesület megalakulásával
új korszak nyílt meg az ország és egyuttal annak gazdasági fejlő-
dése terén. Nyugodtabb körülmények között szerkesztette ekkor
Wagner Károly a lapot 1870 végéig, amidőn annak szerkesztése
Bedő Albert kezeibe ment át, aki már előzetesen is, mint egyesületi
titkár állandó társa volt *Wagner*nek a szerkesztés terén.

Az Erdészeti Lapok ekkor még mindig *Wagner* Károly és
Divald Adolf tulajdonában voltak, bár már 1867-től kezdve az
Országos Erdészeti Egyesület közlönyeként is szerepeltek. Csak
1873-ban ment át a lap az egyesület tulajdonába s ezzel ebben a
tekintetben is teljesen biztos alapot nyerve, 1899-ig *Bedő* Albert
szakavatott szerkesztésében szolgálta a fejlődő magyar erdészet
ügyét, folyton gyarapodó terjedelemmel és tartalommal. *Wagner*
Károly 1879 december havában, *Divald* Adolf pedig 1891 novem-
ber havában bekövetkezett halálukig főmunkatársai maradtak a
lapnak. Hozzájuk csatlakozott, illetőleg követte őket ebben a
minőségben 1885—1899. években *Horváth* Sándor és 1895—1899-ig
Arató Gyula, kik intenzív munkával támogatták a szerkesztőt a lap

szinvonalának mindig korszerű magasságban tartására irányuló törekvéseiben.

Mint belső munkatárs még *Tomcsányi* Gusztáv, majd később rövid ideig *Muzsnay* Géza is működtek az Erdészeti Lapok szerkesztőségében.

1900. év január hó 1-ével, az Országos Erdészeti Egyesület titkári állásának önálló szervezésével kapcsolatosan, a lap szerkesztése a jelenlegi szerkesztő kezébe ment át, 1907 január 1-étől pedig az addig havonként egyszer megjelenő folyóirat, havonként kétszer jelenik meg.

*

A magyar erdőgazdaság fejlődésének és annak, hogy ez a gazdasági ág az ország jólétének alapjait képező közgazdasági tényezők sorában méltó helyét elfoglalja, egyik legfőbb feltétele művelőinek kölcsönös megbecsüléssel való egyetértő összetartása és együttműködése. Ez az összetartás, párosulva a szakismeretek és a helyes gazdasági érzék érvényesítésével, szülheti azokat a gazdasági eredményeket, amelyek mellett erdőgazdaságunk a hozzája fűződő köz- és magángazdasági követelményeknek egyaránt megfelelhet. Az ily értelemben *eredményes* gazdálkodás vezet a magyar erdőszetnek ahhoz a *belső* megerősödéséhez, amely *kifelé* is erőt és ellentállóképességet jelent, amely kicsavarja a fegyvert ellenségeink kezéből és megbecsülést biztosít az erdőgazdaságnak és művelőinek hazánkban is, amelynek széles néprétegei, nem véve ki a művelt köröket sem, nélkülözik érzelmi világukban az erdő és természet iránti azt a meleg szeretetet, amelyet némely nyugati nemzetnél tapasztalhatunk s amely éppen az elért erdőgazdasági sikerek nyomán pl. Alföldünk homokvidékein már ébredőben van.

Az Erdészeti Lapok mindig az összefűző, befelé és kifelé erőt biztosító törekvéseknek, a nyugodt gazdasági fejlődésnek voltak szószólói és a mai kor széthúzó irányzata mellett is azok akarnak maradni.

Adja a Gondviselés, hogy sikerrel, hazánk felvirágzására és boldogulására!

